

Prof. JUDr. Peter Vojčík, CSc.
Univerzita P.J.Šafárika Košice
Právnická fakulta

Súdna a mimosúdna ochrana duševného vlastníctva

Text prevzatý z publikácie :

VOJČÍK, Peter et al. *Právo duševného vlastníctva – 2 upr. vydanie*. Plzeň: Aleš Čeněk.2014. 494 s., ISBN 978-80-7380-527-2 (brož.).

ktorú možno objednať na slovensku :

<http://www.martinus.sk/knihy/vydavatelstvo/Ales-Cenek/>

I.

Druhy právnych prostriedkov pri porušení práv z duševného vlastníctva

V súvislosti s porušením a zásahmi do práv, vyplývajúcich z duševného vlastníctva, možno poskytnúť ochranu podľa toho, ktorý právny predpis, akého odvetvia práva s takýmto porušením spája právne následky, resp. aké právne prostriedky a sankcie možno uplatniť, a ktorý orgán ochranu môže poskytnúť. Z uvedeného hľadiska môžeme rozlišovať ochranu :

- a) občianskoprávnu (súkromnoprávnu),**
- b) administratívnu,**
- c) trestnoprávnu.**

Ad a): V prípade porušenia alebo ohrozenia práv vyplývajúcich z duševného vlastníctva je potrebné predovšetkým uplatniť občianskoprávne (súkromnoprávne) prostriedky. Tieto otázky podrobnejšie rozoberáme v ďalších častiach tejto publikácie.

Ad b): Zavinené konania, ktoré porušujú alebo ohrozujú záujem spoločnosti, a nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov alebo o trestný čin, možno postihovať ako priestupky, pokiaľ bude toto konanie za priestupok výslovne označené v zákone č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov alebo v inom zákone

(§ 2 ods. 1). Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne nevyžaduje úmyselné zavinenie (§ 3 ZOP). Osobitne v zákone o priestupkoch sú upravené priestupky na úseku kultúry. Priestupku sa napríklad dopustí ten, kto nedodrží podmienky určené pre usporiadanie divadelného, filmového predstavenia, hudobnej alebo inej verejnej produkcie, výstavy, prednášky alebo podniku ľudovej zábavy. Priestupku sa môže dopustiť aj ten, kto neoprávnene použije dielo podľa autorského práva alebo umelecký výkon.

Ad c) : O trestnoprávnej ochrane pozri výklady v V. kapitole. Tu iba pripomíname, že trestnoprávna ochrana by mala nastúpiť až po tom, keď boli vyčerpané možnosti ochrany súkromnoprávnej alebo administratívno-právnej, resp. ak je takáto ochrana zjavne neúčelná.

Právne prostriedky trestného práva ako práva „ultima ratio“ by sa mali použiť ako krajný prostriedok ochrany, a nemali by nahradzovať prostriedky súkromnoprávne či administratívno-právne. Veľmi podrobne to odôvodnil aj Ústavný súd Českej republiky (nález 1ÚS 69/06) v súvislosti s rozhodovaním o trestnosti reprodukcie diel bez zmluvy s kolektívnym správcom autorských práv. Trestné právo by sa nemalo zneužívať a zasahovať do rovnosti subjektov pri ochrane práv.

II. Súdna ochrana priemyselného vlastníctva

Predbežné opatrenia a zabezpečenie dôkazu vo veciach duševného vlastníctva

a) Predbežné opatrenia

V zmysle § 74 ods. 1 OSP môže súd nariadiť predbežné opatrenia ak je potrebné, aby boli upravené pomery účastníkov alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený. V niektorých osobitných právnych predpisoch upravujúcich duševné vlastníctvo sa potreba nariadenia predbežného opatrenia odôvodňuje aj tým, že akékoľvek oneskorenie môže spôsobiť ťažko napravitelnú majetkovú či nemajetkovú ujmu. Vzhľadom na skutočnosť, že ide o závažný zásah do práv, je potrebné preukázať, že ak by sa dočasne pomery medzi účastníkmi neupravili mohlo by dôjsť k vážnej ujme, a to ako majetkovej tak aj nemajetkovej.

V oblasti duševného vlastníctva majú predbežné opatrenia trochu iný charakter a plnia aj inú funkciu. Osobitosť spočíva v tom, že sa poskytuje pomerne rýchla ochrana tomu právu, ktoré bolo porušené alebo ohrozené. Osobitosť spočíva aj v tom, že predbežným opatrením **sa žiada to, čo vo veci samej**. V § 76 ods. 1 písm. h/ OSP je uvedené, že predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi aby sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo

ohrozuje právo duševného vlastníctva. V týchto prípadoch, akoby by išlo o predbežné rozhodnutie vo veci samej, nakoľko často v súvislosti s ochrannou duševného vlastníctva, sa podáva napríklad žaloba na zdržanie sa rozširovania autorského diela, či zdržania sa používania ochrannej známky a pod.. Vo veciach nekalej súťaže platí **R 14/1998** podľa ktorého, aj keď spravidla platí, že predbežné opatrenie nemá ukladať obsahovo rovnaké povinnosti, aké by boli uložené rozhodnutím vo veci samej, možno nariadiť predbežné opatrenie zakazujúce určité konanie rovnako, ako petit žaloby o zdržanie sa takého konania, ktoré napĺňa skutkové znaky nekalosúťažného konania.

Možnosť predbežným opatrením ukladať rovnaké povinnosti ako v rozhodnutí vo veci samej, ak oneskorenie môže oprávnenej osobe spôsobiť ťažko napravitelnú majetkovú či nemajetkovú ujmu, je zakotvená aj v § 13 zákona č. 506/2009 Z.z. o ochranných známkach, § 34 patentového zákona č. 435/2001 Z.z., § 29 zákona č. 444/2002 Z.z. o dizajnoch a v § 11 zákona č. 469/2003 Z.z. o označeniach pôvodu výrobkov a zemepisných označeniach výrobkov.

Ďalšia osobitosť predbežných opatrení vo veciach duševného vlastníctva spočíva v tom, že v dôsledku nariadenia, ale aj v dôsledku nenariadenia predbežného opatrenia, môže **nastať značná ujma**. To zvyšuje zodpovednosť predovšetkým navrhovateľa, aby dobre zvážil, či je opodstatnené žiadať vydanie predbežného opatrenia.

Navrhovateľ predbežného opatrenia má v zmysle § 76 ods. 1 písm. h/ OSP možnosť +navrhnuť, aby ten, kto porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva, mohol namiesto zdržania sa takého konania **zložiť zábezpeku do úschovy súdu, na náhradu ujmy vzniknutej porušením alebo ohrozením práva duševného vlastníctva**.

Na druhej strane, podľa zákona o ochranných známkach, môže súd v rozhodnutí o predbežnom opatrení aj bez návrhu uložiť navrhovateľovi povinnosť zložiť **peňažnú záruku** v primeranej výške, prípadne podmieniť vykonateľnosť tohto rozhodnutia splnením uloženej povinnosti. Pri rozhodovaní o výške peňažnej záruky súd prihliadne na rozsah majetkovej či nemajetkovej ujmy, ktorá môže vzniknúť odporcovi vykonaním predbežného opatrenia, ako aj na majetkové pomery navrhovateľa. Uloženie povinnosti zložiť záruku však nesmie byť podstatnou prekážkou účelného uplatnenia práva (§ 13 ods. 2 ZOZ). Z tejto peňažnej záruky potom možno nahradiť ujmu alebo náklady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ak boli spôsobené vykonaním predbežného opatrenia vydaného bez primeraného dôvodu. Záruka sa vráti navrhovateľovi, ak v lehote šiestich mesiacov odo dňa, keď sa odporca dozvedel o vzniku ujmy nedôjde k uplatneniu nároku na náhradu škody alebo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch na súde, alebo ak nedôjde dohode účastníkov o použití

záruky (§ 13 ods. 4 ZOZ).

Možnosť uložiť navrhovateľovi povinnosť zložiť peňažnú záruku v primeranej výške do úschovy na súde je zakotvená aj v ostaných predpisoch upravujúcich priemyselné vlastníctvo, ktoré sme uviedli vyššie.

Vzhľadom na závažnosť následkov, ktoré môže neoprávnené vydanie predbežného opatrenia vyvolať, mala by sa aj v Občianskom súdnom poriadku uzákoniť možnosť žiadať zložiť zábezpeku aj zo strany navrhovateľa pre prípad vzniku ujmy odporcovi. Platná právna úprava vylučuje, aby aj v ostatných prípadoch, než sú upravené v osobitných zákonoch (vyššie uvedených), mohol súd zaviazat' navrhovateľa zložiť zábezpeku. A tak napríklad v oblasti **autorského práva**, by o tom nemohol súd rozhodovať ani na návrh.

Predbežné opatrenia možno vydať iba vo veciach, kde je daná právomoc súdov. Napríklad do priebehu správneho konania, pred Úradom priemyselného vlastníctva SR, nemôže súd prostredníctvom predbežného opatrenia vstúpiť.

Právna úprava predbežných oparení je v Občianskom súdnom poriadku pomerne podrobná.

O ochranu predbežným opatrením treba žiadať čo najskôr po tom, čo k porušeniu alebo ohrozeniu práva došlo, nakoľko ak navrhovateľ dlhodobo strpel zásah odporcu do svojich práv, tak to môže spochybnit' potrebu dočasne upraviť dočasne pomery účastníkov predbežným opatrením.

Treba dbať, aby návrh na vydanie predbežného opatrenia okrem všeobecných náležitostí (§ 79 ods. 1 OSP) obsahoval aj opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Ak sa namiesto zdržania sa konania uplatňuje zloženie zábezpeky do úschovy súdu, musí návrh obsahovať aj výšku tejto zábezpeky. Návrh na vydanie predbežného opatrenia v petite musí byť jasný, určitý a natoľko konkrétny, aby mohol byť i vykonateľný. Pokiaľ ide o petit v návrhu na vydanie predbežného opatrenia treba uviesť, že právo voľby či žiadať zdržanie sa konania alebo zloženie peňažnej záruky je na strane navrhovateľa, pričom je možné navrhnúť aj alternatívny petit.

Súd o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktorý má všetky požadované náležitosti, má súd rozhodnúť bezodkladne, najneskôr do 30 dní od podania návrhu (§ 75 ods. 4 OSP).

Súd môže vydať rozhodnutie o predbežnom opatrení aj bez výsluchu účastníkov a bez nariadenia pojednávania (§ 75 ods. 6 OSP).

Vzhľadom na skutočnosť, že v prípade predbežných opatrení vo veciach duševného

vlastníctva ako sme uviedli vyššie ide akoby o predčasné, ale predsa len o posúdenie vo veci samej, mal by si súd, pre objektivnosť vyžiadať vyjadrenie ostatných účastníkov. Je totiž zásadný rozdiel, či sa predbežným opatrením zakáže disponovať nehnuteľnosťou, ktorú však stále môže účastník užívať a teda žiadna bezprostredná ujma mu nehrozí, alebo či sa predbežným opatrením zakáže šírenie autorských diel, predaj tovaru či realizácia služieb s určitým označením a pod. Vo vyjadrení môže napríklad odporca súdu navrhnúť, aby navrhovateľ zaviazal zložiť peňažnú záruku.

Predbežné opatrenie možno nariadiť aj po začatí konania, ak sa ukáže, že je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov (§ 102 ods. 1 OSP).

Občiansky súdny poriadok v § 77 ods. 3 uvádza, že ak predbežné opatrenie zaniklo alebo bolo zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci vyhovel je navrhovateľ povinný nahradiť ujmu (majetkovú i nemajetkovú) tomu, komu predbežným opatrením vznikla. Rozhodne o tom na návrh súd, ktorý nariadil predbežné opatrenie.

b) Zabezpečenie dôkazu vo veciach priemyselných práv

Občiansky súdny poriadok v § 78b až 78h upravuje zabezpečenie dôkazov pre spory v oblasti práva duševného vlastníctva. V úvode k tejto úprave treba však poznamenať, že je v praxi problém fyzicky zabezpečiť realizáciu týchto ustanovení, ak povinný odopiera dobrovoľne vydať dôkaz, nakoľko súdny vykonávatelia boli zrušení, a aby to mohli vykonávať napríklad exekútori, nie je legislatívne doriešené. Ďalej by bolo potrebné upraviť aj úhradu preddavkov na hotové výdavky, ktoré bude mať exekútor v súvislosti so zabezpečením dôkazu a odmenu exekútora po uskutočnení zabezpečenia dôkazu.

V zmysle § 78b OSP pred začatím konania o veci samej možno na návrh toho, koho práva duševného vlastníctva boli porušené alebo ohrozené, kto osvedčil porušenie alebo ohrozenie práva duševného vlastníctva na účely vykonania dôkazu zabezpečiť najmä :

- tovar alebo vzorku tovaru, ktorým dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu práva duševného vlastníctva, vrátane dokumentácie k nemu, alebo
- materiál a nástroje, ktoré sa použili na výrobu alebo rozširovanie tovaru ktorým dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu práva duševného vlastníctva.

Na zabezpečenie dôkazu je príslušný súd, v obvode ktorého je zabezpečovaný dôkazný prostriedok alebo súd, ktorý by bol príslušný na konanie vo veci samej. Účastníkmi konania sú tí, ktorí by nimi boli, keby išlo o vec samú, a ten, kto má (u koho sa nachádza) zabezpečovaný dôkazný prostriedok.

Ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, súd uloží navrhovateľovi uznesením povinnosť **zložiť**

zábezpeku určenú na zabezpečenie náhrady ujmy, ktorá by vznikla zabezpečením dôkazu. Výšku zábezpeky a lehotu na jej zloženie určí súd podľa okolností prípadu, najmä podľa spôsobu zabezpečenia, povahy a rozsahu zabezpečenia dôkazného prostriedku. Ak návrh podalo viac navrhovateľov, sú povinní zložiť zábezpeku spoločne a nerozdielne. Ak si zabezpečenie predmetu dôkazného prostriedku vyžiada trovy, súd uloží navrhovateľovi, aby zložil primeraný **preddavok na trovy** zabezpečenia. Ak navrhovateľ v súdom určenej lehote nezloží zábezpeku alebo nezloží preddavok súd návrh na zabezpečenie dôkazu odmietne. Občiansky súdny poriadok v § 78c ods. 4 ustanovuje, kedy súd zábezpeku vráti.

Ak sú splnené zákonné podmienky pre zabezpečenie dôkazu a ak súd nerozhodol o odmietnutí návrhu na zabezpečenie dôkazu, súd vydá aj bez výsluchu účastníkov uznesenie o zabezpečení dôkazu. V uznesení o zabezpečení dôkazu súd účastníkovi uloží, aby vydal dôkazný prostriedok do úschovy súdu alebo iného vhodného uschovávatel'a, inak mu bude predmet dôkazného prostriedku odobratý.

Ak o to požiada účastník, ktorému zabezpečením dôkazného prostriedku môže preukázateľne vzniknúť podstatne vyššia ujma, ako je výška zloženej zábezpeky, môže súd rozhodnúť o jej zvýšení.

Zabezpečenie dôkazného prostriedku **zanikne** spôsobmi, ktoré sú uvedené v § 78f ods. 1 OSP. Zabezpečenie dôkazného prostriedku môže súd zrušiť, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, alebo ak navrhovateľ neuhradil zábezpeku (§78f ods. 2 OSP).

Aj navrhovateľ nesie zodpovednosť a je povinný nahradiť ujmu každému, komu zabezpečením dôkazného prostriedku vznikla.

III. Žaloby vo veciach ochrany duševného vlastníctva

Právne prostriedky na uplatňovanie práv z duševného vlastníctva sú zakotvené predovšetkým v Občianskom súdnom poriadku, ako aj v osobitných právnych predpisoch upravujúcich duševné vlastníctvo. Autorský zákon zakotvuje právne prostriedky na ochranu v § 56, patentový zákon v § 32, zákon o úžitkových vzoroch v § 28. Zákon o ochranných známkach obsahuje prostriedky ochrany práv v § 8 ods. 4 a 5, § 11, 12a 13 ZOZ. Obchodný

zákoník obsahuje ustanovenia o ochrane práv z obchodného mena v § 12, o ochrane obchodného tajomstva a prostriedky ochrany pri nekalej súťaži v § 53 až § 55.

Môžeme zhrnúť, že v prípade neoprávneného zásahu do práv z duševného vlastníctva sa môže ten, koho právo sa porušilo, alebo ohrozilo domáhať najmä :

- a) aby sa určilo či mu právo, autorstvo či pôvodcovstvo patrí, alebo sa určilo, že ochranná známka porušuje práva tretích osôb, určilo, že **použitie ochrannej známky je nekalé súťažné konanie (určovacie žaloby)**,
- b) aby rušenie či ohrozenie práva bolo zakázané, resp. aby sa určitý subjekt zdržal zásahov do práv (**zdržovacie žaloby**),
- c) aby následky porušenia (závadný stav) boli odstránené (**odstraňovacie žaloby**),
- d) aby sa plnilo, čo mu podľa práva patrí, alebo aby sa niečo vykonalo (**žaloby na plnenie**),
- e) aby bolo poskytnuté zadosťučinenie a to aj v peniazoch (**satisfakčné žaloby**),
- f) náhrady skutočnej škody a ušlého zisku (**žaloby na náhradu škody**),
- g) vydania bezdôvodného obohatenia (**žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia**),
- h) **žaloby na nahradenie vôle**,
- i) aby sa **zverejnil rozsudok**.

Tieto nároky sú predovšetkým zakotvené v jednotlivých osobitných predpisoch upravujúcich duševné vlastníctvo, avšak podmienky uplatnenia niektorých z nich (najmä uvedené pod písm. e/ až g/) sú upravené vo všeobecnom predpise, ktorým je Občiansky zákoník, na ktorý odkazujú všetky právne predpisy upravujúce duševné vlastníctvo. V niektorých prípadoch sa použije úprava v Obchodnom zákoníku, a to pokiaľ ide o ochranu obchodného mena, ochranu nekalej súťaže a obchodného tajomstva. Na súde možno podať aj tzv. **kombinované (zmiešané) žaloby**, čo umožňuje súčasne uplatňovať viaceré nároky. Návrh na zverejnenie rozsudku bude vždy súčasťou inej žaloby.

V právnych predpisoch duševného vlastníctva sa oprávneným osobám priznáva právo na náhradu ujmy. **Ujma môže byť jednak nemajetková, ktorú možno nahradiť aj v peniazoch a môže byť aj majetková. Nemajetková ujma sa najčastejšie uplatňuje prostredníctvom satisfakčných žalôb alebo návrhom na zverejnenie rozsudku. Majetková ujma sa uplatňuje najmä prostredníctvom žalôb na náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri uplatňovaní nárokov na náhradu ujmy treba dôsledne rozlišovať, či ide o ujmu majetkovú (vznik škody či bezdôvodné obohatenie) alebo o ujmu nemajetkovú ktorú možno reparovať zadosťučinením alebo aj peňažnou náhradou. Každý s uplatňovaných nárokov na náhradu ujmy má svoje pravidlá a zákonom stanovené podmienky pre ich uplatnenie. Nároky na**

náhradu škody nemožno kompenzovať nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch a naopak. V prípade škody je to ujma, ktorú možno pomerne presne vyčíslieť a to ja za pomoci znalcov. V prípade nemajetkovej ujmy treba skúmať čo porušenie práv bolo spôsobilé vyvolať.

V prípade majetkovej ujmy, bude potrebné zväziť, kedy sa uplatní **právo na náhradu škody** a kedy **právo na vydanie bezdôvodného obohatenia**. Náhrada škody sa spravidla uplatňuje vtedy, ak niekto nedostane to, čo podľa práva dostať mal, resp. o čo sa jeho majetok v dôsledku protiprávneho konania zmenšil, a právo na bezdôvodné obohatenie vtedy, ak niekto nadobudne to, čo podľa práva nadobudnúť nemal resp. o čo sa jeho majetok neoprávnene zväčšil. V prípade majetkovej ujmy, vzniknutej v dôsledku porušenia práv z duševného vlastníctva môže nastať situácia, že v dôsledku porušenia práva z duševného vlastníctva, bude výška bezdôvodného obohatenia vyššia ako výška škody, a naopak.

Pokiaľ ide o vecnú príslušnosť súdov, rozhodujú v prvom stupni okresné sudy. Vo veciach priemyselného vlastníctva a nekalej súťaže je **príslušnosť súdov** osobitne upravená. Podľa § 11 zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov v znení neskorších prepisov vo veciach ochrany práv z priemyselného vlastníctva a ochrany práv z nekalej súťaže je príslušný

- Okresný súd Bratislava I., pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Trnave a Nitre,
- Okresný súd Banská Bystrica, pre obvody Krajského súdu v Banskej Bystrici, Žiline a Trenčíne,
- Okresný súd Košice I., pre obvody Krajského súdu v Košiciach a v Prešove.

Ad a) : Žaloby (návrhy) určovacie

V oblasti duševného vlastníctva sa často vyskytujú spory, ktoré je možné riešiť určovacími žalobami (80 písm. c/ OSP). Základným procesným predpokladom podania takýchto žalôb je, že to, že je možné ich podať iba, ak je na tom naliehavý právny záujem. Žalobca musí tento naliehavý právny záujem preukázať. Naliehavý právny záujem na určení je daný najmä vtedy, keby bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo keby sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) OSP je daný aj vtedy, ak takéto určenie môže predísť žalobe na plnenie. Naliehavý právny záujem však netreba preukazovať, ak právo na podanie určovacej žaloby je zakotvené priamo v zákone. Tak je tomu v prípade žaloby na určenia autorstva podľa § 56 AZ. Takúto určovaciu žalobu by bolo možné použiť napr. v prípade určenia neplatnosti právneho úkonu

týkajúceho sa uzavretia zmluvy o vytvorení a používaní autorského diela (pozri rozhodnutie NS SR 5 Cdo 186/2007).

Návrhom na určenie je možné uplatniť pozitívne alebo negatívne určenie práva alebo právneho vzťahu. Navrhovateľ je povinný znášať dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určenie práva alebo právneho vzťahu v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem bude vždy, ak rozhodnutie o tejto veci je predpokladom uplatnenia ďalších práv (napr. odmeny za využívanie predmetu duševného vlastníctva).

Určovacie žaloby vo veciach autorského práva

Pôjde predovšetkým o žaloby na určenie :

- autorstva (§ 56 ods. 1 písm. a/ AZ),
- či vytvorené dielo je zamestnaneckým dielom (§ 50 AZ), alebo školským dielom (§51 AZ),
- platnosti resp. neplatnosti licenčnej zmluvy (§40 a nasl. AZ),
- že použitím autorského diela došlo k nekalosúťažnému konaniu,
- práva k predtým nezverejnenému dielu (§ 52 AZ),
- že vytvorené dielo je plagiátom.

Určovacie žaloby (návrhy) vo veciach práva na patent, dizajn, úžitkový vzor a topografiu.

Pôjde predovšetkým o žaloby na určenie:

- pôvodcovstva, resp, spolupôvodcovstva k predmetom priemyselných práv k výsledkom tvorivej duševnej činnosti,
- podielov spolupôvodcov na vytvorení predmetu priemyselných práv k výsledkom tvorivej duševnej činnosti,
- právneho nástupcu pôvodcu či spolupôvodcov,
- či ide o podnikový vynález, podnikový dizajn, podnikový úžitkový vzor, podnikovú topografiu,
- kto je majiteľom či spolumajiteľom patentu alebo zapísaného dizajnu, úžitkového vzoru, topografie,
- že určitej osobe patrí právo predchádzajúceho užívateľa .

Určovacie žaloby vo veciach ochranných známk, označení pôvodu výrobkov, zemepisných označení a obchodných mien

Aj v týchto prípadoch je možné niektoré spory riešiť určovacími žalobami. Pôjde predovšetkým o žaloby na určenie:

- kto je majiteľom resp. spolumajiteľom ochrannej známky,
 - kto je oprávneným užívateľom označenia pôvodu výrobku či zemepisného označenia.
- Typickými určovacími žalobami sú žaloby podávané v zmysle § 34 ods. 2 ZOZ
- žaloba o určenie, že ochranná známka porušuje právo na ochranu osobnosti,
 - žaloba o určenie, že ochranná známka zasahuje do dobrej povesti osoby,
 - žaloba o určenie, že ochranná známka zasahuje do práv na autorské dielo,
 - žaloba o určenie, že použitie ochrannej známky je nekalé súťažné konanie.

Podľa nášho názoru je možné podať aj žaloby:

- na určenie, že obchodné meno porušuje právo na ochranu osobnosti,
- na učenie právneho nástupcu majiteľa ochrannej známky,

Ad b) Žaloby zdržovacie

Zákaz rušenia práva alebo ohrozenia sa realizuje prostredníctvom tzv. zdržovacej žaloby. To predpokladá vždy konkrétne porušenie chráneného práva, alebo aj jeho ohrozovanie.

Vo všeobecnosti sa **zdržovacou žalobou** možno domáhať ochrany len vtedy, ak zásah do práv stále trvá a napríklad autor sa domáha zastavenia porušovania jeho práva (napr. osoba neoprávnene šíri dielo, umelecký výkon, zvukový alebo zvukovo-obrazový záznam, prípadne vysielanie). Na ochranu autorských práv sa napríklad možno domáhať zákazu *ohrozenia* práva vrátane zákazu opakovania takého ohrozenia a zákazu *neoprávneného zásahu* do práva vrátane zákazu vývoja, výroby, nájmu, vypožičania, dovozu, rozširovania alebo využívania pomôcok určených na odstránenie, vyradenie z prevádzky alebo obmedzenie funkčnosti akéhokoľvek technického zariadenia alebo technologického opatrenia na ochranu práv.

V oblasti priemyselného vlastníctva pôjde o žaloby na zdržanie sa zásahov do práv majiteľov predmetov priemyselného vlastníctva. V takomto zmysle je možné podať žalobu na zdržanie sa využívať vynález chránený patentom, žalobu na zdržanie sa využívať dizajn, úžitkový vzor alebo topografiu polovodičového výrobku. Pokiaľ ide o nové odrody rastlín môže sa oprávnený subjekt domáhať, aby sa tretia osoba zdržala obchodného využívania určitej odrody, avšak má podľa § 14 ZOR aj právo, aby sa tretia osoba zdržala používania určitého názvu odrody alebo plemena.

Typickým prípadom porušenia známkového práva je neoprávnené používanie ochrannej známky, t.j. zhodnej ochrannej známky alebo podobnej ochrannej známky ako aj

neoprávnené používanie označenia, ktoré je zhodné alebo podobné s ochrannou známkou. Ide o typické prípady neoprávneného napodobňovania ochrannej známky.

Majiteľ ochrannej známky sa môže domáhať zdržovacou žalobou voči inému, aby mu bolo zakázané používať jeho ochrannú známkou, alebo označenie s ňou podobné pre rovnaké alebo podobné výrobky alebo služby. Tu treba rozlišovať, či niekto používa ochrannú známkou ktorú má zapísanú v registri ochranných známk, alebo nie. Ak niekto používa ochrannú známkou neoprávnené a nemá ju zapísanú v registri, môže sa oprávnená osoba domáhať zdržať sa jej používania. Ak by však niekto používal ochrannú známkou, ktorou síce porušuje práva iného, bude možné sa domáhať na Úrade priemyselného vlastníctva jej zrušenia (§34 ods. 1 alebo ods. 2 ZOZ), prípadne vyhlásenia za neplatnú (§35 ZOZ).

Obdobne je to aj u obchodného mena. Aj tu treba rozlišovať dve situácie. Prvou je prípad, keď niekto používa obchodné meno, ktoré je zhodné alebo zameniteľné s iným obchodným menom, ale ho má zapísané v príslušnom registri. V takomto prípade žalobca musí žiadať, aby súd uložil žalovanému povinnosť zmeniť svoje obchodné meno. Druhou je prípad, keď niekto používa neoprávnené obchodné meno, ktoré nemá zapísané v príslušnom registri. V takom prípade je možné podať žalobu na zdržanie sa jeho používania. Podľa nášho názoru zdržovaciú žalobu je možné podať aj na zdržanie sa používania loga, doménového mena alebo know-how.

Ad c) : Žaloby na odstránenie následkov

Žalobou na odstránenie následkov sa oprávnená osoba domáha, aby sa následky porušenia (zásahu do práva) odstránili. Spravidla sa táto žaloba podáva v čase, keď už nehrozí ďalší zásah do práv oprávneného subjektu. Ide o obnovenie stavu pred porušením práva, ak je to možné. Odstránenie následkov zásahu sa uskutočňuje na náklady osoby, ktorá do práva neoprávnené zasiahla alebo právo neoprávneným zásahom ohrozila. V praxi môže ísť o prípady, ak napríklad osoba bez súhlasu autora vystaví originál diela výtvarného umenia, pričom autor sa môže domáhať stiahnutia diela z výstavy alebo ak niekto preloží slovesné dielo bez súhlasu autora, autor sa môže domáhať zničenia takéhoto prekladu. Odstraňovacie žaloby sú exemplifikatívne uvedené v § 56 ods. 1 písm. e) AZ.

V súvislosti s ochrannými známkami sa môže majiteľ ochrannej známky v zmysle § 12 ZOZ domáhať aby súd nariadil, aby tovary, materiály alebo nástroje, ktorých prostredníctvom priamo dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu práv chránených týmto zákonom, boli

- stiahnuté z obchodnej siete,
- definitívne odstránené z obchodnej siete,
- inak zabezpečené spôsobom zamedzujúcim ďalšie porušovanie alebo ohrozovanie práva,

- zničené vhodným spôsobom.

Ad d) Žaloby na splnenie povinnosti

Žalobou na splnenie povinností sa môže oprávnený subjekt domáhať splnenia povinnosti, ktorá vyplýva zo zmluvy, zo zákona alebo aj z rozhodnutia súdu. Žalobca musí preukázať, že žalovaný je povinný splniť určitú povinnosť. Ďalšími môžu byť žaloby na splnenie povinností vyplývajúcich najmä zo zmlúv o budúcej zmluve.

Medzi žaloby o splnenie povinnosti môžeme zaradiť žaloby na peňažné plnenia. Ide o žaloby, ktoré sa bežne vyskytujú aj v iných oblastiach. K takýmto v autorskom práve patrí napr. žaloba na zaplatenie autorskej odmeny alebo náhrady odmeny alebo na úhradu ceny licencie. V oblasti priemyselného vlastníctva pôjde napríklad o žalobu na zaplatenie ceny za prevod predmetu priemyselného vlastníctva, na úhradu licenčných poplatkov a iné.

Okrem istiny je možné žalovať aj príslušenstvo pohľadávok a dohodnuté sankcie (napríklad zmluvnú pokutu a pod.)

Medzi osobitné žaloby na splnenie povinností zaraďujeme aj žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo žaloby na náhradu škody, o ktorých hovoríme ďalej.

Ad e): Žaloba na poskytnutie primeraného zadosťučinenia.

Nemajetkovú ujmu, ktorá bola spôsobená pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva, možno odškodniť žalobou na poskytnutie primeraného zadosťučinenia. Nemajetková ujma môže vzniknúť v dôsledku zásahu do osobnostných práv fyzických osôb (najmä do mena, cti a dôstojnosti, profesionálnej povesti a schopnosti), alebo do práv na ochranu dobrého mena a povesti právnických osôb. Odškodnenie môže spočívať aj v peňažnom plnení. Rozlišujeme tak zadosťučinenie v nehmotnej, teda v morálnej forme, a v materiálnej forme (§ 442a OZ). Morálne zadosťučinenie sa najčastejšie realizuje vo forme určitého verejného ospravedlnenia sa, resp. zverejnením pravdivých údajov, alebo opravou zverejnených nepravdivých údajov. Za morálne zadosťučinenie možno považovať aj zverejnenie rozsudku (pozri ďalej ad písm. i/).

Oprávnená osoba má právo aj na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pokiaľ ide o uplatnenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch treba uviesť, že v zmysle § 442a OZ, nie je podmienkou jeho priznania vznik závažnej ujmy nemajetkovej povahy, tak sa to podmieňuje v § 13 ods. 3 OZ, ale je jednou z kritérií, na ktoré súd prihliadne pri určovaní jej výšky. Výšku peňažného zadosťučinenia určí súd, ktorý prihliadne najmä na rozsah vzniknutej ujmy ako aj na okolnosti, za ktorých ku porušeniu práva došlo a pochopiteľne prihliadne aj uvedenú závažnosť ujmy, ktorá mohla v dôsledku zásahu nastať. Za závažnú

ujmu nemajetkovej povahy možno považovať prípady znehodnotenia diela, ktoré má za následok zníženie vážnosti autora, prípadne deformáciu jeho umeleckej orientácie. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch nemožno zamieňať s náhradou škody. Avšak rozsah nemajetkovej ujmy sa môže posúdiť aj podľa toho, ako v dôsledku zásahov do práv duševného vlastníctva poklesli tržby či predaj výrobkov žalobcu, poklesol počet zmluvných partnerov či počet objednávok a pod., čo môže vypovedať aj o rozsahu straty dobrého mena či dôveryhodnosti a tým aj pozície na trhu.

Náhradou nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 442a OZ však nemožno kompenzovať náhradu škody, napríklad z dôvodu ťažkostí s jej preukázaním. Pri odškodňovaní nemajetkovej ujmy ide o posúdenie možného dopadu konania, spočívajúce v porušení alebo ohrození práv z duševného vlastníctva na morálne atribúty fyzickej alebo právnickej osoby. Tu sa iba predpokladá (odhaduje), čo vzhľadom na všetky okolnosti, za ktorých došlo k porušeniu alebo ohrozeniu práv z duševného vlastníctva, mohlo vo sfére morálnych atribútov nastať, čo to mohlo spôsobiť a aký účinok to mohlo vyvolať. Jej výšku preto nemožno presne vyčíslieť a nemôže byť určená znalcom. Je na úvahe súdu, aby po zvážení všetkých okolností výšku nemajetkovej ujmy v peniazoch určil.

Ad f) : Žaloby na náhradu škody.

Žaloby na náhradu škody prichádzajú do úvahy vtedy, ak v dôsledku porušenia alebo ohrozenia práva z duševného vlastníctva vznikne škoda. Škodou je to, o čo sa majetok v dôsledku porušenia práv z duševného vlastníctva (protiprávneho konania) zmenší, alebo i to, o čo sa majetok v dôsledku porušenia práv z duševného vlastníctva nezvýšil. Škoda môže vzniknúť aj v dôsledku porušenia či ohrozenia povinností. Na rozdiel od nemajetkovej ujmy v peniazoch škodu možno presne určiť a to aj na základe znaleckého posudku. Možno uplatniť skutočnú škodu ako aj ušlý zisk.

Osobitné právne normy na úseku priemyselného vlastníctva neobsahujú úpravu vzniku zodpovednosti za škodu a jej náhradu a preto bude potrebné použiť všeobecný predpis, ktorým je Občiansky zákonník, na ktorý odkazujú všetky predpisy upravujúce duševné vlastníctvo. V niektorých prípadoch sa použije Obchodný zákonník, a to pokiaľ pôjde o náhradu škody v súvislosti s obchodným menom, alebo vo veciach nekalosúťažného konania. V prípade, ak dôjde k vzniku škody porušením práva duševného vlastníctva z obchodnoprávnej zmluvy, použije sa Občiansky zákonník.

V súvislosti s porušovaním práv a povinností zo zmlúv je potrebné rozlišovať, či ide o zmluvu občianskoprávnou alebo obchodnoprávnou, prípadne či sa uplatňujú práva z porušenia pracovnej zmluvy.

Pri porušení práv spolupôvodcov alebo spolumajiteľov prislúcha právo na ochranu v hore uvedenom zmysle jednotlivým osobám samostatne.

Pokiaľ ide o vyčíslenie škôd z porušovania práv k predmetom duševného vlastníctva, nie sú dostatočné poznatky. V tejto oblasti nie je k dispozícii temer žiadna judikatúra.

Zodpovednosť za škodu môže vzniknúť v dôsledku porušenie práv alebo povinností vyplývajúcich priamo zo zákona (mimozmluvná zodpovednosť) alebo z porušenia práv alebo povinností vyplývajúcich zo zmlúv (zmluvná zodpovednosť). Zmluvná zodpovednosť za škodu vzniká najčastejšie z licenčných zmlúv, ak v dôsledku použitia predmetu licencie dôjde ku škode. Škoda môže nastať aj tým, že predmet licencie nemá také vlastnosti, resp. sa ním nedosiahnu také účinky a neprinesie také výsledky aké boli zmluvne dojednané. V takom zmysle škodu môže spôsobiť nie iba využitie patentu, či úžitkového vzoru, ale aj počítačového programu. Náhrada škody sa môže uplatniť aj v dôsledku zodpovednosti za vady, ktoré môžu byť faktické, ale aj právne.

V rámci zodpovednosti za vady je možné uplatňovať aj dohodnuté sankcie, napríklad zmluvnú pokutu, ako paušalizovanú náhradu škody, ktorá môže byť dohodnutá pre prípad vadného plnenia. Zmluvná pokuta môže byť dojednaná aj v súvislosti so vznikom právnej vady predmetu zmluvy.

Nároky na náhradu škody môžu vzniknúť aj zo zodpovednosti za omeškanie. Oneskorená dodávka alebo realizácia predmetu licenčnej zmluvy môže tak isto spôsobiť škodu.

Škoda môže vzniknúť aj v dôsledku toho, že oprávnený subjekt nenadobudne príjmy, ktoré by inak, ak by nedošlo k porušeniu alebo ohrozeniu práv z duševného vlastníctva, nadobudol. Ide napríklad o využívanie predmetu duševného vlastníctva bez licenčnej zmluvy a teda bez úhrady ceny licencie. **V § 442a OZ** sa uvádza, že v prípade, ak sa využíva predmet duševného vlastníctva bez licenčnej zmluvy, výška náhrady škody, ak ju nemožno určiť inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola obvyklá. V dôsledku neoprávneného disponovania s predmetom duševného vlastníctva, však možno nadobudnúť prospech, ktorý môže byť vyšší než samotná škoda, ktorá vznikla v dôsledku používania či užívania samým povinným. Je tomu tak vtedy, ak povinný subjekt nadobudne príjmy za neoprávnené disponovanie s predmetom duševného vlastníctva.

Škoda môže nastať aj v dôsledku zásahov osobnostných práv autora. Taká situácia môže nastať, ak v dôsledku neoprávneného zásahu do cti alebo dôstojnosti autora, nebude uzavretá

zmluva napríklad na šírenie diela, alebo ak dôjde k neoprávnenému stiahnutiu autorských diel z trhu a pod.

Súvislosti s neoprávneným využívaním patentu, úžitkového vzoru či dizajnu môže vzniknúť škoda, ktorej výška je daná minimálne výškou licenčných poplatkov, ktoré by bol povinný platiť. Okrem toho môže škoda nastať aj v dôsledku predaja výrobkov vyrobených za neoprávneného použitia predmetu priemyselného vlastníctva, čím môže dôjsť aj k zníženiu zisku majiteľa predmetu priemyselného vlastníctva alebo osoby, ktorá tento predmet využíva na základe licenčnej zmluvy. Ten kto takýmto spôsobom porušuje práva duševného vlastníctva však môže v dôsledku neoprávneného používania predmetu priemyselného vlastníctva nadobudnúť aj bezdôvodné obohatenia a to z predaja výrobkov, ktoré vyrobil za neoprávneného použitia predmetov priemyselného vlastníctva.

V súvislosti s neoprávneným používaním ochrannej známky môže škoda vzniknúť tým, že majiteľovi alebo osobe, ktorá nadobudla právo používať ochrannú známku na základe licencie, klesnú zisky.

Ten, kto porušuje práva majiteľ ochrannej známky môže nadobudnúť majetkový prospech získaný predajom výrobkov alebo poskytovaním služieb, ktoré neoprávnene označoval ochrannou známkou.

Strata zisku môže byť spôsobená aj vynúteným znížením ceny, znížením objemu produkcie či obratu a to v dôsledku výroby tovarov alebo poskytovanie služieb zo strany subjektu, ktorý neoprávnene označoval konkurenčné výrobky alebo služby ochrannou známkou alebo aj neoprávneným využívaním predmetov priemyselných práv. Strata zisku sa môže týkať aj náhradných dielov.

Škoda môže nastať aj v dôsledku straty príjmov, ktoré majiteľ predmetu duševného vlastníctva mohol získať z ich prevodu alebo poskytnutia licencie.

Stanovenie konkrétnej výšky škody nebude však vždy jednoduché. V praxi bude potrebné vychádzať aj zo zisku (približne z polovice zisku), ktorý dosiahol porušovateľ.

Pri vyčísl'ovaní straty z licenčných poplatkov pri vynálezoch a úžitkových vzoroch sa spravidla vychádza z 2% až 10 % z predajnej ceny produkcie nadobúdateľa licencie obvykle po dobu 10 rokov. Pri dizajnoch a ochranných známkach sa toto percento pohybuje v rozmedzí 1 až 3 % z predajnej ceny produkcie nadobúdateľa.

Jakl,L.- Boháček,M. : Právo duševního vlastnictví.VŠE, Praha 2002, s. 267

Škoda môže nastať aj v dôsledku zásahov do vlastníckeho práva a to poškodením alebo zničením vecí, ktoré sú chránené nie iba vlastníckym ale aj autorským právom. Taká situácia

môže nastať v dôsledku zničenia obrazu, či originálneho záznamu umeleckého výkonu a pod. V oblasti priemyselného vlastníctva ku škode môže dôjsť napríklad poškodením prototypu.

Ad g) : Žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia

Už v prechádzajúcom bode sme naznačili, kedy prichádza namiesto náhrady škody do úvahy právo na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Žaloby na vydanie bezdôvodného obohatenia, možno uplatniť aj v dôsledku porušenia (výnimočne aj ohrozenia) práva duševného vlastníctva. Všeobecne to pre oblasť práva duševného vlastníctva zakotvuje **Občiansky zákonník v § 458a** a **Obchodný zákonník pre prípady porušenia práva k obchodnému menu v § 12ods. 3**.

Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia zakotvuje Obchodný zákonník v § 53 v súvislosti s právnymi prostriedkami proti nekalej súťaži (to platí aj o ochrane obchodného tajomstva). Obchodný zákonník však bližšie otázku zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie neupravuje a preto bude potrebné použiť Občiansky zákonník. V tejto súvislosti nie je jednotný názor na dĺžku premlčacej lehoty v prípade, k ide o premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo z obchodnoprávneho vzťahu resp. porušením povinností stanovených Obchodným zákonníkom. Prikláňame sa na stranu tej časti odborníkov (vedenou prof. Ovečkovou), ktorí presadzujú štvorročnú premlčaciu lehotu, pre prípady nadobudnutia bezdôvodného obohatenia z porušenia noriem obchodného práva, ale nie z dôvodu presvedčivej a právne úplne čistej argumentácie, ale z toho dôvodu, že dvojročná subjektívna lehota zakotvená v Občianskom zákonníku je veľmi krátka a často neumožňuje postihnúť nekalého konania zo strany povinnej osoby, ktorou býva podnikateľský subjekt.

Občiansky zákonník v § 451 a 454 upravuje jednotlivé skutkové podstaty na základe ktorých môže bezdôvodné obohatenie vzniknúť. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný **plnením bez právneho dôvodu**. Taká situácia môže nastať, ak sa napríklad omylom uhradí cena licencie, alebo odmena za prevod predmetu priemyselného vlastníctva inej osobe, než tej, ktorej to podľa práva patrí. V prípade, ak je licenčná **zmluva neplatná**, musia si navzájom strany vrátiť to, čo si podľa nej plnili, inak ide o bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods.2 OZ). Bezdôvodným obohatením môže byť aj prospech získaný **plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol**. Taká situácia môže nastať ak v dôsledku naplnenia rozvázovacej podmienky dôjde k zrušeniu licenčnej zmluvy alebo zmluvy o prevode predmetov priemyselného vlastníctva, alebo ak dôjde k odstúpeniu od týchto zmlúv.

Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenie bude možné podať aj voči tomu, kto sa na úkor iného získal majetkový prospech z **nepoctivých zdrojov**, najmä získaný z trestnej činnosti. Podľa nášho názoru nepoctivým zdrojom je aj získanie majetkového prospechu v dôsledku vedomého neoprávneného využitia alebo použitia predmetu duševného vlastníctva, alebo práva k nemu, ako aj neoprávneným disponovaním s týmto predmetom. Za nepoctivý zdroj treba považovať aj majetkový prospech získaný porušením obchodného tajomstva alebo v dôsledku nekalosúťažného konania. **(NOZ ČR - § 2991)**

Majetkový prospech môže byť získaný nie len vo forme peňažnej odplaty, ale aj protiplnením vo forme poskytnutého tovaru alebo služieb, prípadne inej preukázateľnej majetkovej výhody. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie je objektívnou, čo znamená, že žalobca nemusí v žalobe preukázať, že k získaniu bezdôvodného obohatenia došlo v dôsledku zavineného konania žalovaného. Aj keď sa toto zavinené konanie môže preukázať, nemá to vplyv na vznik povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie.

Ad h): Žaloba na nahradenie prejavu vôle (§ 161 ods. 3 OSP) prichádza do úvahy iba tam, kde to zákon výslovne upravuje. V oblasti duševného vlastníctva prichádza takáto žaloba do úvahy predovšetkým v súvislosti s platne uzavretou zmluvou o budúcej zmluve (§ 50a OZ) alebo zmluvou o budúcom doplnení obsahu zmluvy (§ 50b OZ). V § 51 ods. 1 AZ, v súvislosti so školským dielom je odkaz na použitie uvedeného ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, s tým, že v § 51 ods. 1 AZ sa formuluje právo domáhať sa určenia obsahu zmluvy, čo podľa nás nie je celkom presné. Podľa nás pre stanovenie obsahu zmluvy je dôležitá prvá veta uvedeného ustanovenia § 51 ods. 1 AZ, v ktorej sa uvádza, že ide o zvyčajné podmienky pre takúto licenčnú zmluvu. Súd potom môže nahradiť prejav vôle autora uzavrieť licenčnú zmluvu, obsahom ktorej budú zvyčajné podmienky, ktoré v zmysle prvej vety § 51 AZ súd v nahradení prejavu vôle uvedie.

Ad i): V súvislosti so súdnymi rozhodnutiami je potrebné uviesť, že vo veciach práva duševného vlastníctva, ale aj vo veciach ochrany práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním, súd môže v zmysle § 155 ods. 4 OSP účastníkovi, ktorého návrhu sa vyhovel, priznať v rozsudku **právo uverejniť rozsudok** na náklady účastníka, ktorý v spore neuspel, vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva. Vo výroku rozsudku určí na základe návrhu rozsah, formu, spôsob uverejnenia a sumu nákladov na uverejnenie, prípadne výšku preddavku, ktorý je potrebné zložiť účastníkovi konania, ktorého návrhu sa vyhovel.

Právo na uverejnenie právoplatného rozsudku je zakotvené aj v § 442a Občianskeho zákonníka a v súvislosti s nekalou súťažou v § 55 Obchodného zákonníka.